
Primerjava osrednjih informativnih oddaj Dnevnik, 24 ur in Svet

Po ogledu oddaj je najbolj opazna razlika med njimi način podajanja informacij, torej predstavljanja novic. Oddaje lahko razdelim v dve kategoriji – Dnevnik na RTV sodi v tisto bolj resno in „umirjeno“, 24 ur ter Svet na Kanalu A pa v bolj dramatično in „sproščeno“. Dramatizacija novic je še posebej opazna pri Svetu, kjer je vizualizacija novic največja, voditelj pa prispevke pospremi z lastnim komentarjem in dostikrat tudi moraliziranjem. Način zbiranja novic je pri Svetu t. i. raziskovalno novinarstvo (hoja od vrat do vrat, zvonjenje, opazovanje poštnih nabiralnikov ...). Od ostalih dveh oddaj se Svet razlikuje tudi po več domačih novicah, veliko bolj se posvečajo „malim zgodbam“, ki sicer niso zelo objavno vredne, a jih naredijo take. Zelo veliko je javljanj „s terena“ (raportov) pa čeprav le na zunanjih stopnicah njihove medijske hiše. Imajo tudi novice v pregledu, ki jih voditelj ne bere, ampak se samo odvrtijo na zaslonu. Oddaja 24 ur je po svoji osnovni konstituciji seveda podobna oddaji Svet, za razliko od nje je nekoliko manj, a še vedno zelo dramatizirana in vizualizirana. Ni toliko voditeljskih in novinarskih subjektivnih komentarjev, tudi moraliziranja ni. Pri tej oddaji stavijo predvsem na voditelje, njihove kretnje, smeh, resnost in „kramljanje“ med voditeljskim parom, pa tudi na njihov zunanji videz, ki je za razliko od kolegov iz Sveta urejen do najmanjše potankosti. Uporabljajo tudi veliko grafičnih prikazov, kot so na primer odstotki javnomnenjske raziskave, minus v državni blagajni ... Vse to seveda v živih barvah in z velikanskimi številkami, voditelji pa večkrat neposrečeno stojijo poleg velikega ekrana, mahajo z rokami in komentirajo prikazano. Ta oblika podajanja novic se je po zadnji spremembi studia „prikradla“ tudi na RTV, kjer so tega početja še manj večči, saj vse skupaj deluje še bolj okorno. Dnevnik je na prvi pogled od vseh treh oddaj nekako najbolj „zadržana“. Tukaj ni nikakršnih senzacionalizmov, voditelji so oblečeni urejeno in umirjeno, tudi poročanje ni dramatično ampak bolj stoično. Studio ne spreminja barv, ampak je enoten, v umirjeni modro-beli barvi. Pri Dnevniku je manj javljanj s terena, so pa ta bolj profesionalno opravljena - novinarji govorijo bolj prosto, kot pri ostalih dveh oddajah. Dnevnikovi v studio večkrat povabijo goste za neposreden intervju in komentar. Oddaja Dnevnik je krajša in bolj preprosta (ni veliko „jinglov“ in vizualnih elementov). Novice so vsebinsko bolj obdelane. Vsebina povedanega je globlja, saj se zaradi manj ostalega dogajanja v studiu lahko bolj osredotočim na govor. Osebnost mi je vsekakor najbližje oddaja Dnevnik, ker menim, da novinarstvo ne bi smelo postati komercialna in zabavna dejavnost.